

arbejde kunne efter forslagsstillernes mening tilvejebringe det sagligt nødvendige grundlag for stillingtagen til en sådan reform.

Ved 1. behandling udtalte *socialministeren* bl. a., at han var enig i forslaget hovedhensigt, at der skal arbejdes henimod en koordinering og en forenkling af sociallovgivningen, og at dette arbejde måtte forberedes i en kommission. Det var afgørende for ministeren at undgå, at en sådan kommission skulle standse den rige udvikling, den sociale lovgivning var inde i, og han måtte derfor tage forbehold om, at det nødvendige arbejde blev ført videre.

Ministeren måtte advare imod, at kommissoriet kom til at binde kommissionen på en uheldig måde, og frygtede, at det fremsatte forslag ville medføre en sådan uheldig virkning.

Enhver ændring måtte efter ministerens opfattelse sigte på at give en virkelig sikring af det enkelte menneske i enhver trangssituation. Forslaget arbejdede med begrebet en offentlig social grundsikring, tilpasset den enkeltes forpligtelse og trangssituation. Denne grundsikring skulle ifølge forslaget udformes sådan, at den var egnet som grundlag for et supplement gennem den enkeltes egen opsparing, forsikring m. v. Ministeren frygtede, at samfundets fundamentale pligt til at hjælpe kunne tilsløres af en tale om sådanne principper, og fandt, at forslaget også på dette punkt kunne befrygtes at binde kommissionen for stærkt.

Ministeren gik ud fra, at det kunne lykkes at finde frem til et mere åbent kommissorium, så at sagen kunne ende med bred enighed om at tage de forskellige spørgsmål op til saglig løsning.

Forslaget gav anledning til en vis politisk meningsudveksling ved 1. behandling, hvorom der i det hele henvises til tidenden. Der blev imidlertid fra alle ordføreres side vist interesse for sagen og til sagt en velvillig drøftelse i udvalget.

Ved den afsluttende behandling i tinget kunne alle partiers ordførere give tilslutning til den af socialministeren foreslåede affattelse af forslaget.

I betænkningen var som bilag optrykt et forslag til kommissionens sammensætning, som ligeledes fik almindelig tilslutning.

Viggo Hauch (V) var af principielle grunde ikke tilfreds med den foreslåede sammensætning af kommissionen og kunne derfor ikke medvirke til forslaget gennemførelse. Da han imidlertid ønskede en kommission nedsat, ville han undlade at stemme.

Herefter vedtoges forslaget i den ændrede affattelse enstemmigt med 126 stemmer; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.
